

kræve, at der er en dansktalende person til stede på arbejdspladsen, og at denne har forudsætningerne for at forstå og videreformidle gældende dansk lovgivning. Det vil i andre tilfælde kunne være nødvendigt at kræve, at dyrlægen selv behersker sproget, eksempelvis hvis dyrlægen skal udfærdige attester og andre dokumenter på dansk. Det vil endvidere kunne være en forudsætning, at dyrlægen er i stand til at udfærdige recepter i overensstemmelse med gældende regler herom, ligesom det vil kunne være en forudsætning – eksempelvis for varetagelsen af et offentligt embede som embedsdyrlæge – at dyrlægen behersker dansk, svensk eller norsk.

3. Ændring af bestemmelsen om, at praktiserende dyrlæger ikke må have interesser i medicinalvirksomheder m.v.

3.1. Gældende ret

Den gældende § 8 a, stk. 1, fastsætter, at en praktiserende dyrlæge eller dennes ægtefælle, samlever eller beslægtede i lige linje, hverken direkte eller indirekte, må have interesser i virksomheder, der producerer, importerer eller distribuerer lægemidler til dyr. Der kan i særlige tilfælde dispenseres herfra. Formålet med bestemmelsen er at sikre dyrlægers uafhængighed af økonomiske interesser, når de ordinerer lægemidler.

Bestemmelsen er således med til at sikre, at dyrlæger kun ordinerer lægemidler, der har den bedste kliniske effekt, og som udgør den mindste risiko for fødevarerens sikkerhed. Dette opnås bedst ved at tilvejebringe sikkerhed for, at de praktiserende dyrlæger kun ordinerer lægemidler baseret på et objektivt og fagligt grundlag, uden nogen form for hensyntagen til egne eller nærtstående økonomiske interesser.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 1557 af 20. december 2006 om ændring af lov om lægemidler, lov om apoteksvirksomhed og lov om dyrlæger (Gennemsigthed ved rabatordninger m.v. på medicinområdet, liberalisering af dele af lægemiddeldistributionen samt forbedring af dyrevelfærd og fødevarerens sikkerhed) og trådte i kraft den 2. april 2007.

Bestemmelsen er udtryk for et ønske om at sikre fødevarerens sikkerhed og dyrevelfærd og knytter sig til den politiske aftale, der blev indgået den 8. juni 2006 mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om bl.a. liberaliseringen af distributionen af lægemidler til produktionsdyr. Bestemmelsen skal som et element heri sikre en fuldstændig økonomisk uafhængighed mellem praktiserende dyrlæger og virksomheder, der producerer, importerer eller distri-

buerer lægemidler til dyr, således at dyrlægen er upåvirket af økonomiske interesser i sit ordinationsvalg.

3.2. Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Der er blevet rejst spørgsmål om, hvorvidt den gældende bestemmelse er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med tilhørende protokoller, herunder bl.a. konventionens art. 12 om retten til indgåelse af ægteskab. Det foreslås på den baggrund, at reglen i § 8 a ændres, således at der ikke er tvivl om, hvorvidt bestemmelsen er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Efter forslaget til en ny § 8 a, stk. 1, stilles der krav om, at en praktiserende dyrlæge ikke må praktisere uden tilladelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, hvis den pågældende dyrlæge gennem ejerskab, ansættelsesforhold eller på anden måde har økonomiske interesser i virksomheder, der fremstiller, indfører, udfører, oplager, forhandler, fordele, udleverer, opsplitter eller emballerer lægemidler til dyr, jf. den tilsvarende opregning af virksomheder i § 39 i lov nr. 1180 af 12. december 2005 om lægemidler (lægemiddelloven).

Ved økonomiske interesser forstås i denne forbindelse interesser af en vis betydning eller størrelsesorden. Eksempelvis vil besiddelse af en ubetydelig aktiepost eller tilsvarende ubetydelig ejerandel i en virksomhed ikke medføre krav om tilladelse efter den foreslåede § 8 a, stk. 1.

Det er hensigten, at tilladelsen kun vil kunne gives i særlige tilfælde. Kravet om, at der skal opnås tilladelse for at kunne praktisere, retter sig alene mod den praktiserende dyrlæge.

Tilladelse vil f.eks. kunne opnås, hvis en praktiserende dyrlæges personlige tilknytning til de pågældende typer medicinalvirksomheder, jf. lægemiddellovens § 39, er af midlertidig karakter, f.eks. i forbindelse med dyrlægens deltagelse i kliniske afprøvninger af lægemidlers effekt på produktionsdyr.

Reglen i § 8 a, stk. 2, er indsat med henblik på at skabe overensstemmelse med § 39, stk. 3, nr. 2, i lægemiddelloven, der tillader læger, dyrlæger og tandlæger at fordele, opsplitte og udlevere lægemidler til brug i praksis uden forudgående tilladelse fra Lægemiddelstyrelsen.

Det foreslås endvidere med den nye § 8 a, stk. 3, at dyrlægen skal forpligtes til at oplyse om situationen, hvis dyrlægens ægtefælle, samlever eller beslægtede i lige linje har en betydelig økonomisk interesse i virksomheder, der håndterer lægemidler til dyr jævnfør reglerne herom i lægemiddellovens § 39. I tilknytning